Η ελεημοσύνη του Θεού είναι θαυμαστή – Πως ενεργεί η αληθινή αγάπη (Όσιος Ισαάκ ο Σύρος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Μαΐου, 2019

1. Τι θαυμαστή που είναι **η ελεημοσύνη του Θεού**! Πόσο εκπληκτική είναι η χάρη του Θεού που μας έκτισε! Τι δύναμη μας έδωσε και μας έκανε ικανούς για όλα! Πόσο άμετρη είναι η καλοσύνη του, που εισάγει την αμαρτωλή μας φύση στην ανάπλαση! Ποιος μπορεί να εξυμνήσει τη δόξα του; Τον παραβάτη των εντολών του και τον βλάσφημο **τον ανασταίνει με τη μετάνοια**˙ τον άνθρωπο, που ήταν άμυαλο χώμα, τον ανακαινίζει και τον κάνει συνετό και λογικό˙ τον διασκορπισμένο και αναίσθητο νου και τις διασκορπισμένες λόγω των αμαρτιών μας αισθήσεις, όλα αυτά, τα κάνει με την αγάπη του λογική φύση, άξια να εννοεί σωστά τα θεία και τα ανθρώπινα. Γιατί αυτός που ζει ακόμη στις αμαρτίες του δεν είναι ικανός να εννοήσει τη χάρη της προσωπικής του ανάστασης. Πού είναι, λοιπόν, η κόλαση που θα μας γεμίσει με θλίψη; Και πού είναι η κόλαση που μας εκφοβίζει από παντού και υπερνικά την αγάπη του Θεού; Ποια κόλαση και ποια γέεννα του πυρός μπορεί να σταθεί μπροστά στη χάρη της ανάστασης, όταν ο Θεός μας αναστήσει εν δόξη από τον άδη και κάνει τούτο το φθαρτό σώμα μας να ντυθεί την αφθαρσία;
Όσοι έχετε διάκριση, θαυμάστε τα μεγαλεία του Θεού. Ποιος όμως έχει τόσο σοφή και αξιοθαύμαστη διάνοια, που θα μπορέσει να θαυμάσει, όσο αξίζει, τη χάρη του Δημιουργού μας; Η ανταπόδοση των αμετανόητων αμαρτωλών είναι βέβαιη, όμως αντί της δίκαιης ανταπόδοσης ο Κύριος ανταποδίδει την ανάσταση σ' αυτούς που μετανοούν και, αντί να τιμωρήσει αυτούς που καταπάτησαν το νόμο του, τους ντύνει με την τέλεια δόξα της αφθαρσίας. Αυτή η χάρη, που μας ανασταίνει από την αμαρτία, είναι μεγαλύτερη από εκείνη που μας δόθηκε, όταν από την ανυπαρξία μας έφερε στην κτιστή ύπαρξη. Δόξα στην άμετρή σου χάρη, Κύριε. (244-6).

Πώς ενεργεί η αληθινή αγάπη.

2 Όποιος έχει μνήμη Θεού και τιμά κάθε άνθρωπο, αυτός βρίσκει βοήθεια από κάθε άνθρωπο, που δέχεται μυστικά μέσα του την εντολή του Θεού να βοηθήσει.**Όποιος πάλι απολογείται για να σώσει τον αδικούμενο, βρίσκει το Θεό να τον υπερασπίζεται. Όποιος δίνει το χέρι του να βοηθήσει τον πλησίον του, λαμβάνει τη βοήθειά του από το χέρι του Θεού. Όποιος κατηγορεί τον αδελφό του κινούμενος από κακία, βρίσκει το Θεό κατήγορό του.** Όποιος διορθώνει τον αδελφό του κρυφά από τους άλλους, γιατρεύει την κακία του˙ και όποιος κατηγορεί κάποιον μπροστά στους άλλους, κάνει πιο οδυνηρά τα τραύματά του. Όποιος θεραπεύει κρυφά από τους άλλους τον αδελφό του, κάνει φανερή τη

δύναμη της αγάπης του˙ ενώ αυτός που τον ντροπιάζει μπροστά στους φίλους του, αποδεικνύει τη δύναμη του φθόνου που φωλιάζει μέσα του. **Ο φίλος που ελέγχει κρυφά, είναι σοφός γιατρός**˙ ενώ αυτός που γιατρεύει μπροστά στα μάτια των άλλων, στην πραγματικότητα εξευτελίζει τον άρρωστο. **Συμπάθεια θα πει να συγχωρείς κάθε σφάλμα του άλλου**. Το πονηρό φρόνημα φαίνεται όταν αντιμιλάς στον αμαρτήσαντα. Αυτός που διορθώνει τον άλλον αποβλέποντας πραγματικά στην ψυχική του υγεία, τον διορθώνει με αγάπη, ενώ αυτός που ζητάει να εκδικηθεί, είναι κούφιος από αγάπη. **Ο Θεός παιδεύει και διορθώνει τον άνθρωπο με αγάπη, χωρίς εκδίκηση**, και ζητάει να γιατρέψει την εικόνα του, χωρίς να κρατάει την οργή του για τις κακίες του ανθρώπου πολύν καιρό. Αυτός ο τρόπος της αγάπης είναι ευθύς και δεν παρεκκλίνει στην εμπαθή εκδίκηση. Ο δίκαιος και σοφός άνθρωπος είναι όμοιος με το Θεό˙ γιατί δεν παιδεύει καθόλου το συνάνθρωπό του με εκδικητικότητα για την κακία του, αλλά τον παιδεύει ή για να διορθωθεί ο ίδιος, αν το θελήσει, ή για να φοβηθούν οι άλλοι. Η παιδεία που δεν είναι όπως την περιέγραψα, δεν είναι αληθινή παιδεία. (284-5).

(Από το βιβλίο: "Ανθολόγιο από την ασκητική εμπειρία του Αγίου Ισαάκ του Σύρου". Ερμηνευτική απόδοση – επιμέλεια, Κωνσταντίνου Χρ. Καρακόλη, Δρος Θεολογίας, Φιλολόγου. Η/Υ επιμέλεια Σοφίας Μερκούρη)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: orp.gr*)*